

ingen Tvivl om, at de Særrettigheder for Københavns, Haderslev og Aabenraa Kommuner, som der nu er Tale om at afskaffe, har overlevet sig selv, de er uden Tvivl ganske i Strid med moderne Lovgivnings Principper. Imidlertid maa man efter min Opfattelse altid være varsom med at gøre Indgrib i bestaaende Rettigheder, og jeg kunde derfor ønske, man fik Lejlighed til at se, hvad der fra Københavns Magistrats Side har kunnet anføres imod Lovforslaget, ligesom jeg ogsaa kunde ønske, at de to andre Kommuner fik Lejlighed til at udtale sig, selv om man vel paa Forhaand kan gaa ud fra, at Sagen for dem i alt Fald kun har en ganske minimal Interesse. Jeg vil ønske, at man, inden man vedtager Lovforslaget, søger at skaffe disse Oplysninger, hvilket maa ske gennem et Udvalg. Hvis der ikke fra anden Side fremkommer Forslag i saa Henseende, vil jeg derfor paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Nedsættelse af et saadant Udvalg.

Brandes: En Meddelelse, der fornylig fremkom i Pressen — og Meddelelser i Pressen *behøver* jo ikke at være urigtige —, gik ud paa, at der fra Statsministeriet var rettet en Henvendelse til de forskellige Ministerier om at affatte Lovforslagene paa en saadan Maade, at de var umiddelbart tilgængelige for den almene Befolkning. Hvis denne Meddelelse er rigtig — jeg har ingen Grund til at betvivle det —, forekommer det mig ikke, at Justitsministeren i dette Tilfælde har rettet sig efter den Opfordring, der maatte være udgaaet til ham. Hvis man vil læse Lovforslagets Tekst igennem — det bestaar af 2 Stykker —, vil man undre sig over, at det er muligt at skrive saadanne Sætninger, som disse to Stykker indeholder — hvert indeholder een Sætning. I den første Sætning, der er paa 10 Linier, citeres der ikke mindre end 5 Reskripter, 2 Resolutioner, 1 Forordning, 1 Plakat og 1 Kancelli-Promemoria fra 1775, altsaa halvåndethundrede Aar gammelt, hvilket allerede er anseligt, foruden Danske Lovs 5te Bog, 2det Kapitel, 11te Artikel. Alt dette citeres i een Sætning; hvor Subjektet kommer i fjerde Linie og Verbet i sjette eller syvende Linie, og Sætningen ender først, naar Stykket ender. Jeg tror, man skal lede efter en saa slet Affattelse som denne, jeg mener slet i Forhold til den almindelige Løser, der skal gøre sig bekendt med Lovforslaget; ingenlunde naar man skal tage Hensyn til, at man vil

citere saa overordentlig mange Love og Reskripter o. s. v. for at sige en ganske simpel Ting.

Thi Lovforslaget indeholder noget ganske simpelt, nemlig Bortfald af en Ret, som vel er begrundet i gammel Skik, for 3 Kommuner, altsaa at den almindelige Lov i Danmark, som gælder for herreløs Arv, ogsaa skal gælde for disse Kommuner, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig naturligt, at dette Forhold en Gang ordnes. Justitsministeren oplyser i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Finansministeriet flere Gange har henvendt sig til Justitsministeriet om at faa Forholdet ordnet, fordi det giver Anledning til ret udviklede Retsstridigheder, og jeg vilde for mit Vedkommende, uden at der blev nedsat Udvalg, meget vel kunne tiltræde Lovforslaget og altsaa give det mit Partis Støtte, men naar Udvalg efter en tidligere Talers Ønske alligevel skal nedsættes, maa jeg sige, at der er jo nogen Grund dertil, nemlig for at vi kan faa de forskellige Svar forelagt, som er indkommet, hvis saadanne er indhentet fra de paagældende Kommuner. Hvad Københavns Kommune angaar, anføres der af en Skrivelse noget, der gaar ud paa, at det er uforsvarligt i Øjeblikket at berøve Københavns Kommune nogen som helst Indtægt, og dette er vel Begrundelsen fra Københavns Side og intet andet. Jeg bør da vel altsaa som god Københavner mene, at vi egentlig skulde støtte Københavns Kommune heri, men naar den højtærede Minister kan blive uenig med sine Meningsfæller, som i Virkeligheden styrer Københavns Kommune i Øjeblikket, vilde det dog være urimeligt for mig ikke ogsaa at lade det større Hensyn være gældende, nemlig dette, at den almindelige Lovgivning ogsaa skal gælde for København.

Jeg vilde gerne vide, hvis den højtærede Minister kan oplyse det, hvor meget det egentlig drejer sig om i Penge. Ministeren oplyser i Bemærkningerne til Lovforslaget, at for de sidste 6 Aars Vedkommende har der været — jeg tror det var 15 Tilfælde, men hvor meget det i disse Tilfælde drejer sig om i Penge, staar der ikke noget om; vi faar altsaa ikke at vide, hvor meget Københavns Kommune gennemsnitlig kan tænkes at miste, hvis denne Ordning gaar igennem. Men det kan vi jo faa oplyst i Udvalget, hvis ikke den højtærede Minister vil oplyse det her — jeg er for Resten ikke saa ivrig efter at faa det at vide, at jeg ikke meget godt kan vente, til Udvalget kræver det oplyst.